

РЕШЕНИЕ

№ 1806

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110157407 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на Ана Мария Г. А. срещу А. А.. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1 от СК, обективно съединен с небрачни иски.

В исковата молба се твърди, че страните са съпрузи. Между тях липсва комуникация повече от 1 година и липсва информация за местонахождението на ответника. Последният имал сключен втори брак на територията на Обединени Арабски емирства. Моли бракът да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен без произнасяне по въпроса за вината. Моли също упражняването на родителските права върху роденото от брака дете да бъдат предоставени на ищцата. Да бъде определен режим на лични отношения между бащата и детето, както и подходяща издръжка. След прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име Гергова. Не претендира разноси.

В дадения едномесечен срок от съда е постъпил отговор от ответника чрез назначения му особен представител. Счита иска с правно основание чл. 49, ал. 1 СК за неоснователен.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните фактически и правни изводи:

Страните са съпрузи от 11.08.2017 г., което се установява от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак, като при сключване на брака жената е променила фамилното си име от Гергова на

А.. Същите имат родено от брака едно дете – Зайед Алкасим А., ЕГН ***** /непълнолетен/.

С оглед изискванията на чл. 21, т. 15, вр. чл. 15 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Младост. Видно от проведеното социално проучване, по данни на майката същата понастоящем отглежда сина на територията на Кралство Испания, област Каталуния. Живеят в жилище под наем в близост до училището на сина ѝ, който е в пета предучилищна група. Детето е социално интегрирано в общността и няма езикова бариера, тъй като владее и говори пет езика. Майката споделя, че получава подкрепа при отглеждането на детето от свои близки. Също така споделя, че работи онлайн на граждански договор към българска компания в ИТ сферата и получава месечен доход около 1000 евро. Майката полага непосредствените грижи за отглеждането и възпитанието на сина си, изцяло сама и няма информация за местонахождението на бащата.

От показанията на св. Боила Силан Сергеев Синдраков се установява, че страните сключили брак през 2017г. В началото отношенията между тях били добри, но две години по – късно, след като се родило детето, ответникът започнал да става доста агресивен и да става друг човек. Страните не живеят заедно от около три години. Ищцата си тръгнала от ответника. Тя си тръгнала от Дубай и се прибрала в България. Ответникът останал в Дубай. Откакто ищцата си е тръгнала, ответникът не търси нито нея, нито детето. Той не заплаща издръжка. Ищцата е прекрасна майка, детето е щастливо.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Синдраков като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Установи се безспорно, че съпрузите са фактически разделени от около три години, същите не поддържат никакви контакти и отношения помежду си, поради което в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Предвид това, съдът намира, че бракът между съпрузите съществува съвсем формално, същият не е в техен интерес, обществено е неоправдан, поради което същият следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Ищцата е заявила, че желае да упражнява родителските права върху роденото от брака дете. Съдът, като съобрази събраните доказателства, изготвения от компетентната ДСП социален доклад, счита, че родителските права следва да се упражняват от майката, при която и детето следва да живее. От доказателствата по делото се установи, че отношенията между бащата и детето са прекъснати от около три години, когато съпругата е напуснала дома на съпруга заедно с детето, същите не поддържат никакви отношения помежду си. Установи се също, че ответникът трайно живее Дубай, Обединени арабски емирства. Като съобрази посочените

обстоятелства и преди всичко интереса на непълнолетното дете, съдът намира, че на бащата следва да бъде определен режим на лични отношения със сина му Зайед, както следва: бащата има право да вижда и взема при себе си детето всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 10.00 часа до 18.00 часа в събота и от 10.00 часа до 18.00 часа в неделя, без преспиване, както и 15 /петнадесет/ дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

Ищцата е предявила и иск за издръжка на детето, а именно ответникът да заплаща подходяща такава. Въпреки че по делото не са ангажирани доказателства относно имущественото състояние на ответника и получаваните от него доходи, съдът, като съобрази, че няма данни същият да е с влошено здравословно състояние или да заплаща издръжка на друго непълнолетно дете, намира, че във възможностите на ответника е да заплаща на малолетния си син Зайед месечна издръжка около минимално установения в закона размер, а именно 250.00 лева, считано от влизане в сила на решението в частта относно определеното местоживее на детето, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

Претенция за предоставяне ползването на семейното жилище не е направена от никоя от страните. Видно от доказателствата по делото и изготвения социален доклад, семейното жилище е напуснато от майката и детето, които са се установили в жилище под наем в Кралство Испания. Въпреки че от брака има ненавършило пълнолетие дете и съгласно чл. 56 СК съдът следва да се произнесе относно ползването на семейното жилище, то съдът намира, че в настоящия случай не следва да е налице произнасяне в тази посока, доколкото семейното жилище е напуснато от съпругата и липсва претенция от страните.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. В настоящия случай ищцата е заявила желанието си след прекратяване на брака да носи предбрачното си фамилно име Гергова. Видно от представеното удостоверение за сключен граждански брак, съпругата е променила фамилното си име от Гергова на А.. Иск по чл. 53 СК може да предяви съпругът, променил фамилното си име при сключване на брака, поради което волеизявлението на другия съпруг е ирелевантно. С оглед гореизложеното и на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК, след прекратяване на брака ищцата ще носи предбрачното си фамилно име – Гергова.

Относно разноските за делото

Предвид липсата на искане за произнасяне по въпроса за вината, разноските съгласно чл. 329, ал. 1 ГПК, остават за страните така, както са ги направили. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, като на основание чл. 329, ал. 1 ГПК, следва

да бъде заплатена по равно от двете страни, т.е по 25.00 лева. Ответникът дължи на съда и 360.00 лева – държавна такса върху размера на присъдената в полза на детето издръжка по чл. 143 СК и чл. 149 СК.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД ГРАЖДАНСКИЯ БРАК , сключен с Акт за граждански брак № 0007 от 11.08.2017 г. на Община Мизия, на А. А., роден на *****г., и АНА – МАРИЯ Г. А., ЕГН 9109081855, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 49, ал. 1, вр. чл. 44, т. 3 СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права над роденото от брака дете Зайед Алкасим А., ЕГН *****, на неговата майка Ана – Мария Г. А., ЕГН *****, при която то да живее, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата А. А., роден на *****г. с детето Зайед Алкасим А., ЕГН *****, както следва: бащата има право да вижда и взема при себе си детето всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 10.00 часа до 18.00 часа в събота и от 10.00 часа до 18.00 часа в неделя, без преспиване, както и 15 /петнадесет/ дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката.

ОСЪЖДА А. А., роден на *****г. , да заплаща на малолетното си дете Зайед Алкасим А., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Ана – Мария Г. А., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 250.00 /двеста и петдесет/ лева, считано от влизане в сила на решението в частта относно определеното местоживееие на детето, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноса, на основание чл. 59, ал. 2, пр. последно СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Ана – Мария Г. А., ЕГН ***** ще носи предбрачното си фамилно име – **ГЕРГОВА**, на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК.

ОСЪЖДА Ана – Мария Г. А., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА А. А., роден на *****г., да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА А. А., роден на *****г. , да заплати по сметка на СРС

сумата от 360.00 /триста и шестдесет/ лева – държавна такса върху издръжката на детето с правно основание чл. 143 СК и чл. 149 СК, на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____